

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 8123

гр. София, 21.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разглежда докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110134697 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК:

С Решение № 2182 от 07.02.2024 г. съдът е уважил предявените от И. К. Д. срещу „Вивус.БГ“ ЕООД икове, като на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 38, ал. 2 ЗАдв. е осъдил ответника да заплати на Еднолично адвокатско дружество „Д. М.“, с БУЛСТАТ № 177492004, с адрес на упражняване на дейността: ....., представлявано от управител адв. Д. М., сумата от **400,00 лева** – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие на И. К. Д..

В мотивите на съдебния акт съдът е посочил, че в полза на адв. дружество не следва да се присъжда ДДС върху определеното възнаграждение.

В срока за обжалване на решението по делото е постъпила молба за изменение на постановеното решение в частта за разноските от ищеца чрез адв. М.. Молбата касае искане за изменение решението в частта за разноските, като в полза на адв. дружество бъде определено възнаграждение с вкл. ДДС. Изложени са съображения за дължимостта на ДДС, както и посочена практика на ВКС.

В срок е постъпил отговор от ответното дружество, с който се ангажира становище за неоснователност на искането. Излага подробни съображения за недължимост на ДДС върху възнаграждението в хипотезата на чл. 38 ЗАдв.

Съдът като съобрази доказателствата по делото и взе предвид становищата на страните, намира следното:

Молбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице и в срока по чл. 248, ал.1 ГПК. Разгледана по същество молбата е основателна.

Действително е налице противоречива практика на ВКС по въпроса относно дължимостта на ДДС върху възнаграждението на адвоката, определено в хипотеза на чл. 38 ЗАдв.

Съгласно § 2а от ДР на Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за регистрираните по ЗДДС адвокати ДДС се начислява върху възнагражденията по наредбата и се счита неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Следователно, размерите на минималните възнаграждения по наредбата, при регистриран по ЗДДС адвокат, се явяват данъчна основа, върху която се дължи ДДС при осъществена услуга по наредбата, в случая - процесуално представителство пред съд, поради което крайният размер на дължимото

на адвоката възнаграждение включва ДДС. Разпоредбата не въвежда правило, че данъчната основа включва ДДС, поради което същата не противоречи на постановките на Директива № 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006г. относно общата система на ДДС. Ирелевантно в случая е, че възнаграждението се дължи не от представляваната страна, а от насрещната страна, с оглед нормата на чл.26, ал.2 ЗДДС и изхода на спора, като доставката попада в кръга на облагаемите с ДДС доставки по чл.2, т.1 ЗДДС, при безспорност на факта, че предоставилият услугата адвокат се явява данъчно задължено лице по ЗДДС. Последният получава възнаграждение за предоставената услуга, макар и не към момента на извършването ѝ и не от получателя на услугата. В този смисъл е константната практика на ВКС, обективирана както подадената от адв. М. молба за изменение, така и допълнително такава, а именно: *Определение № 98/08.03.2022 г. по ч. т. дело № 1544/2021 г. на II т.о. на ВКС, Определение № 50012/01.03.2023 г. по ч. т. дело № 478/2022 г. на II т.о. на ВКС, Определение № 266/18.04.2019 г. по ч. т. дело № 1913/2018 г. на II т.о. на ВКС, Определение № 64/01.02.2017 г. по ч. т. дело № 453/2016 г. на I т.о. на ВКС, Определение № 521/25.10.2017 г. по ч. т. дело № 1225/2017 г. на I т.о. на ВКС, Определение № 442/28.06.2019 г. по ч. т. дело № 502/2019 г. на II т.о. на ВКС, Определение № 261/24.06.2019 г. по ч. т. дело № 3946/2018 г. на III г.о. на ВКС и др.*

Посоченото в съдебното решение определение за недължимост на ДДС върху адвокатското възнаграждение в случаите на чл. 38 ЗАДв. представлява изолирана практика, като с оглед предвидимостта на съдебните актове, настоящият състав намира, че не следва да се прилага.

Поради изложеното, молбата за изменение следва да се уважи, като в полза на адв. дружество бъде определено възнаграждението с вкл. ДДС.

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ на осн. чл. 248 ГПК Решение № 2182 от 07.02.2024 г., постановено по гр.д. № 34697/2023 г. по описа на Софийски районен съд **в частта за разностите, като го ДОПЪЛВА, както следва:**

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК вр. чл. 38, ал. 2 ЗА „Вивус.БГ“ ЕООД, ЕИК: 202393458 да заплати на Еднолично адвокатско дружество „Д. М.“, с БУЛСТАТ № 177492004, с адрес на упражняване на дейността: ....., представлявано от управител адв. Д. М., сумата от **80,00 лева** – ДДС върху определеното адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие на И. К. Д..

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните.

На осн. чл. 248, ал. 3 ГПК определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____